

POLITICI PENALE DE
PREVENIRE A
RECIDIVISMULUI: NOȚIUNE ȘI
FORME

**SIMIONESCU ELENA-
GIORGIANA**

*Lector universitar drd.
Facultatea de Științe Juridice
Universitatea „Constantin Brâncuși”,
Târgu-Jiu*

ABSTRACT

Politica penală reprezintă ansamblul mijloacelor și metodelor, propuse legiuitorului sau efectiv folosite de stat, într-o anumită perioadă de timp, constând în descoperirea, organizarea și practicarea celor mai bune procedee, de fond și de formă, susceptibile de a fi folosite prin implicarea tuturor factorilor sociali, în mod eficient, pentru combaterea și prevenirea criminalității.

Expresia *politică penală* a fost folosită pentru prima oară la începutul secolului al XIX-lea de către penalistul german A. Feuerbach, în manualul său de drept penal¹. Dintotdeauna, cei care și-au exprimat părerea cu privire la acest concept au evidențiat un adevăr de justetea căruia nimeni nu a stat la îndoială, majoritatea fiind de acord că elementul definitoriu al politicii penale este lupta împotriva fenomenului infracțional.

Unii autori consideră *politica penală o artă*², alții văd în ea *o știință*³. S-a vehiculat însă și părerea că politica penală îmbracă ambele forme și artă și știință⁴.

Se vorbește, de asemenea, de o *politică penală legislativă și judiciară*, care constă în *strategia sistematică a luptei contra delictului și delicventului, și despre o politică științifică sau teoretică, definită ca fiind știința reformelor convenabile ale*

PENAL POLITICS OF
PREVENTION OF
RELAPSE: NOTION AND FORM

**SIMIONESCU ELENA-
GIORGIANA**

*University Lecturer drd.
The Faculty of Juridic Science
“Constantin Brancusi” University, Târgu-
Jiu*

ABSTRACT

Penal politics represents the ensemble of the means and methods, proposed to the legislator or effectively used by the state, in a certain period of time, consisting of discovery, organization and practicing the best procedures, of fond and form, sensitive to be used by implication of all social factors, in efficient manner, to fight against and prevent criminality.

The expression *penal politics* as used for the first time at the beginning of century XIXth by German law man A. Feuerbach, in his manual of penal law²². From always, the ones that expressed their opinions regarding this concept emphasized that indeed, the justness that nobody through was doubtful, the majority agreeing that the definitive element of penal politics is the fight against mistaken phenomena.

Some authors considered that *penal politics is an art*²³, others see it as a *science*²⁴. It was also heard the opinion according to which penal politics has both forms of art and science²⁵.

It is also spoken about, a *legislative and judicial penal politics*, which is made of the systematic strategy of fight against felony and delinquent and of a *scientific or theoretic politics*, defined as being the science of convenient reforms of formal and material penal law²⁶.

*dreptului penal formal și material*⁵.

Mai mult, chiar și cei care consideră politica penală o știință nu sunt de acord nici cu privire la obiectul său, pe care unii îl restrâng la studiul și elaborarea metodelor și mijloacelor represive de combaterea a criminalității⁶, iar alții îl extind la studiul întregului arsenal de măsuri practice, nu numai represive, ci și preventive, folosite în lupta împotriva fenomenului infracțional⁷.

Într-o opinie, politica penală este știința care trasează orientările și principiile incriminării, stabilirii, aplicării și executării pedepselor și a celorlalte sancțiuni penale, în scopul apărării societății contra infracțiunilor⁸. Politica penală fixează orientări și perspective, care, apoi, se transformă în orientări și perspective de stat, exprimate în legi și practici penale⁹.

Din literatura străină de specialitate, s-a preluat definiția politicii penale prin care se înțelege *un ansamblu de mijloace și procedee de represiune penală utilizate în vederea combaterii criminalității; modalități și forme de realizare a apărării sociale a indivizilor, grupurilor și instituțiilor față de acțiunile indivizilor delincvenți; transformarea fundamentală a dreptului penal prin umanizarea instituțiilor de sancționare și pedepsire a indivizilor delincvenți*¹⁰ sau *modul în care fiecare stat urmărește și sancționează autorii diferitelor infracțiuni constatate pe teritoriul său*¹¹.

Sintetizând toate aceste accepțiuni privite atât din punct de vedere practic, cât și teoretic, se poate spune că *politica penală reprezintă ansamblul mijloacelor și metodelor, propuse legiuitorului sau efectiv folosite de stat, într-o anumită perioadă de timp, constând în descoperirea, organizarea și practicarea celor mai bune procedee, de fond și de formă, susceptibile de a fi folosite prin implicarea tuturor factorilor sociali, în mod eficient, pentru combaterea și prevenirea criminalității*.

Politica penală ne apare, deci, ca o parte sau un aspect al politicii generale a

More, even the ones that consider penal politics being a science does not agree regarding its objectives, that some of them circumscribe it at the study and elaboration of repressive methods and means of fighting against criminality²⁷, and other extend it at the stage of the entire arsenal of practical measures, not only repressive but also preventive, used in fight against wrong phenomena²⁸.

In an opinion, penal politics is the science that traces orientations and principles of incrimination, establishing, application and execution of punishments and the other penal sanctions, with the purpose of defending society against infractions²⁹. Penal politics establishes orientations and perspectives, which, then, transforms in orientations and state perspectives, expressed in laws and penal practices³⁰.

From specialty literature, it was taken over, for definition of penal politics through which it is understood *an ensemble of means and penal repression procedures used to fight against criminality; modalities and forms or realizing social defense of persons, groups and institutions in confront with actions of the delinquent persons: main change of the penal law through humanization of the institutions of sanctioning and punishment of the delinquent persons*³¹ or *the modality in which each state follows and sanctions the authors of diverse infractions observed on its territory*³².

Making a synthesis of this acceptation, seen from practical point of view as well as from theoretical on, it can be said that *penal politics represents the ensemble of the means and methods, proposed to the legislator or effectively used by the state, in a certain period of time, consisting of discovery, organization and practicing the best procedures, of fond and form, sensitive to be used by implication of all social factors, in efficient manner, to fight against and prevent criminality*.

*statului și cuprinde ansamblul de măsuri și mijloace de prevenire și combatere a fenomenului infracțional, precum și ansamblul principiilor de elaborare și aplicare a acestor mijloace și măsuri, adoptate la un moment dat, într-o anumită țară*¹².

În altă viziune, *politica penală desemnează o zonă nu doar lărgită prin raportare la dreptul penal, ci deschisă mereu și nelimitată, al cărei conținut nu poate fi expus într-o manieră exhaustivă. Astfel că se impune necesitatea integrării printr-o abordare diacronică a principalelor curente, ca de exemplu, curentul numit «depenalizare», cu multiple semnificații*¹³.

Pentru orice societate, diminuarea și, în cele din urmă, posibil, reducerea fenomenului recidivismului constituie o condiție importantă pentru desfășurarea unei activități eficiente de prevenire. În societatea românească, politica penală trebuie să fie acțiune politică penală¹⁴, desfășurată nu haotic sau întâmplător, ci pe baze științifice, înscriindu-se ca parte componentă în opera de construire a unei noi societăți. Aceasta trebuie să se întemeieze pe datele și concluziile furnizate de către disciplinele științifice care studiază criminalitatea și, indirect, recidivismul, dar și mijloacele de luptă împotriva acestora, precum și pe cunoașterea cauzelor fenomenului. Legea singură, cu ajutorul celor care o aplică, nu este suficientă pentru prevenirea recidivismului. Politica penală preventivă se axează pe respectul drepturilor persoanelor și pe satisfacerea nevoilor elementare de securitate economică, socială și politică. Fără măsuri sociale apropiate nu există prevenire durabilă.

Recidivismul generează teamă în rândul populației, slăbește încrederea acesteia în autorități și în capacitatea lor de a se implica activ în dezvoltarea economică a statului, motiv pentru care, *o strategie de prevenire a recidivismului se impune în mod firesc ca o prioritate*

*So, penal politics appears, as part or as an aspect of general politics of the state and contains the ensemble of measures and means of preventing and fighting against offending phenomena, as well as the principles of elaboration and application of these means and measures, adopted at a certain moment, in a certain country*³³.

In another visions, *penal politics appoints not only an elanrged area through rapport at penal law, but always and unlimited opened, whose content can not be exposed in an exhaustive manner. So, it is imposed the necessity of integration through a diachronic approach of the main trends, as an example, the trend named "un-punishment", with various senses*³⁴.

For any society, diminishing and, in the end, possibly, reducing the phenomena of relapse is an important condition for development of an efficient activity of prevention. In Romanian society, penal politics must be an action of penal politics³⁵, not realized chaotic or at aleatory, but on scientific basis, being registered as component part in the modality of construction of a new society. These must be the basic and conclusions supplied by scientific disciplines which studies criminality and, indirect, relapse, but also the fighting means against them, as well as knowing the causes of the phenomena. Only the law, with the aid of the ones that apply it, is not sufficient to prevent relapse. Preventive penal politics is based on respect of the rights of persons and satisfying elementary requirements of economic, social and political safety. Without adequate social measures, there is no durable prevention.

Relapsing generates fear as part of the population, deceases its faith in authorities and in their capacity to be actively involved in the development of the state, reason for which, *a strategy of preventing relapsing is imposed, certainly, as a national priority. This thing is fully*

națională. Acest lucru este pe deplin posibil, deoarece există o bază teoretică bogată consacrată acestui domeniu, acte normative românești, programe și recomandări ale Consiliului Europei¹⁵ și ale O.N.U., strategii elaborate recent în alte țări.

Elaborată, pe plan normativ, de Parlamentul țării, politica penală de prevenire și sancționare a recidivei se înfăptuiește, în practică, prin parteneriate, de numeroase organisme, organe de stat, organizații politice și organizații neguvernamentale, precum și de instanțele judecătorești, organele de urmărire penală (procurori și organe de cercetare ale poliției), organe ale administrației locale, organizații de tineret și de femei, unitățile în care cei condamnați la închisoare execută pedeapsa aplicată.

Pentru a fi eficientă, activitatea acestor organe și organizații, care, fiecare în parte, în raport cu specificul și competența sa, duc lupta împotriva recidivismului, trebuie îndrumată și coordonată. Coordonarea presupune o continuă punere de acord pe verticală, de la verigile inferioare la cele superioare ale aceluiași organ, dar și pe orizontală, la aceleași niveluri între diferitele organe și organizații.

Dintre instituțiile penale, *pedeapsa* și celelalte sancțiuni de drept penal ocupă locul cel mai important în cadrul politicii penale, deoarece *aplicarea corectă a acestora de către instanțele de judecată contribuie la realizarea unei eficiente politici penale a statului, într-o anumită perioadă. Pedeapsa capătă un rol tot mai însemnat dacă, la elaborarea și aplicarea ei se acționează în mod diferențiat, prevăzându-se limite minime și maxime proporționale cu pericolul social al infracțiunilor, și dacă pedepsele concrete aplicate de instanțe reprezintă echivalentul real al gravității faptei săvârșite și vinovăției făptuitorului.*

Sancțiunile de drept penal nu pot acționa eficient decât dacă corespund

possible, as there is a rich, consecrated theoretical basis, in this field, Romanian normative document, programs and recommendations of the Council of Europe³⁶ and of O.N.U., strategies recently issued in other countries.

Issued on normative plan, by the Parliament of the country, penal politic of prevention and sanctioning of relapse will be realized, in practice, through partnerships, of numerous organisms, state organs, political organization and non-governmental organizations, as well as trial instances, organs of penal research (prosecuting attorneys and research organs of Police), organs of local administration, youth and women organizations, units in which the ones condemned at jail executes the applied punishment.

To be efficient, the activity of these organs and organizations, which, each in return, in comparison with the specific and its competence, bring a fight against recidivism, must be lead and coordinated. Coordination supposes a continuous agreement on the vertical, from the inferior to the superior links of the same organ, but also on the horizontal, at same levels between diverse organs and organizations.

Between penal institutions, punishment and the other sanctions of penal law occupies the most important role as part of penal politics, as *their correct application by trial instances contributes to realizing an efficient penal politic of the state, in a certain period. The punishment gains a more significant role if, at its elaboration and application will be sanctioned in a differentiated manner, being mentioned minimal and maximum limits, proportional with social danger of infractions, and if precise punishments, applied by instances represents the real equivalent of the gravity of the action realized and the guilt of the one that does it.*

Sanctions of penal law are not able to action efficiently unless they

principiilor fundamentale ale politicii penale și ale dreptului penal și dacă sunt guvernate de aceste principii¹⁶. În activitatea instanțelor judecătorești din România s-au constatat unele deficiențe în operația pe care o fac în stabilirea unei echivalențe între pericolul social al faptelor și pedepsele aplicate infractorilor, fapt datorat și insuficienței legii, precum și imperfecțiunii unora dintre normele penale¹⁷.

Înfăptuirea unei corecte politici penale în țara noastră nu este o sarcină ușoară. La această complexă activitate, o contribuție importantă poate fi adusă de doctrina penală care, examinând critic hotărârile penale din practica judiciară și dificultățile cu care se confruntă instanțele judecătorești atunci când trebuie să aplice texte penale insuficient de clare, este cea mai în măsură să furnizeze date și soluții pe care se bazează orientarea penală într-un anumit interval de timp.

Același interes pentru politica penală îl prezintă studiile de drept penal comparat¹⁸, evaluarea legislației penale comunitare și internaționale, pentru a identifica cele mai bune soluții de ocrotire a valorilor sociale fundamentale în noile condiții ale societății românești¹⁹.

Prevenirea nu este doar opera unui specialist, ci ea solicită efortul tuturor. Dincolo de recomandări foarte limitate, ea implică apelul la o schimbare de mentalități... O societate unde se reînnoadă comunicarea, unde constrângerile rămân suplă, unde omul este luat constant în considerație, va refuza violența. Refuzând această sfidare, se va naște o lume nu fără violență, dar mai liniștită²⁰.

Activitatea de prevenție se adresează unor ample categorii de oameni nebănuite la prima vedere: corpului profesional din toate categoriile de școli, arhitecților care trebuie să proiecteze imobile/spații de locuit ușor de supravegheat și care să încurajeze viața comunitară, persoanelor care pot deveni victime atrăgătoare pentru infractori, martorilor întâmplători care

correspond to main principles of penal politics and of penal law and if are governed by these principles³⁷. In activity of the trial instances from Romania, have been observed some deficiencies in the operation that they realized in establishing equivalences between social danger if the actions and punishments applied to offenders, fact due to the insufficiency of law, as well as imperfections of some in penal norms³⁸.

Realizing a correct penal politic in our country is not an easy task. At this complex activity, an important contribution can be brought by penal doctrine which, examining in a critical manner the penal decisions from judicial practice and difficulties with which are confronted trial instances when must apply penal texts that are not sufficiently clear, but is more capable to supply information and solutions on which penal orientation is based in a certain time interval.

The same interest for penal politics is represented by studies of compared penal law³⁹, the evaluation of the communitarian and international penal legislation, to identify the best solutions of defending main social values in new conditions of the Romanian society⁴⁰.

Prevention is not only the work of a specialist, but is requires the effort of everybody. Beyond very limited recommendations, it involved the appeal to a mentality change...A society where communication will be restarted, where constraint remains slender, where human being is considered constantly, will refuse violence. Refusing this challenge, it will be born a new world, not without violence, but quieter⁴¹.

The prevention activity is addressed to ample categories of persons, that can not be considered at first sight: professorial body from all categories of schools, architects which must design buildings/easy living and easy to supervise spaces and which will encourage communitarian life,

asistă la scene conflictuale, familiilor tinere care au dificultăți, polițiștilor al căror rol pacificator devine din ce în ce mai amplu, personalului din penitenciare și tuturor deținuților, portarilor și chelnerilor din baruri, discotecii și restaurante, responsabililor cu iluminatul străzilor etc.

Pentru infractorii de oriunde, există pedepse prevăzute în coduri penale, iar judecătorii le cântăresc îndelung, astfel încât ele să fie utile: să îndrepte pe cel care a încălcat legea, dar, și să protejeze eficace comunitatea oamenilor liberi. Cel mai adesea se apelează la închisoare, considerându-se că pierderea libertății va avea efecte asupra celui închis, dar și asupra celorlalți membri ai comunității. Mai multe închisori înseamnă mai mulți bani pentru fondurile publice pentru educație, sănătate, învățământ și bunăstare socială, ceea ce conduce la eșecuri sociale cu efecte directe asupra societății umane, ducând la crimă uneori, care va implica la rândul ei, măsuri punitive pentru protejarea societății. Pe măsură ce acest cerc vicios câștigă în dimensiuni, politica socială este tot mai mult înlocuită cu politica penală²¹.

persons which can become attractive victims for delinquents, occasional witnesses which assists to conflicting scenes, to young family in difficulty, police officers whose pacification role becomes more and more ample, personnel from penitentiaries and all prisoners, porters and waiters from bars, night clubs and restaurants, responsible with road illumination, etc

For delinquents from anywhere, there are punishments mentioned in penal codes and judges weight them for long periods of time, so that they become useful: to straighten the one that violated law, but also to protect efficient the community of free persons. Most often they appeal to jail, considering that loosing freedom will have effect on the imprisoned one, but also on the other members of the community. Several prisons means more money from public funds for education, health, education and social welfare, which leads to social failures with direct effects on human society, sometimes leading to crime, which will involve, in return, punishing measures to protect the society. While this vicious circle gains dimensions, social politics is more and more replaced by penal politics⁴².

¹ R. Merle, A. Vitu, *Traité de droit criminel*, Paris, 1967, p. 7 apud Șt. Daneș, V. Papadopol, *Individualizarea judiciară a pedepselor*, ediția a II-a revizuită, Editura Juridică, București, p. 5

² E. Ferri, *Sociologie criminale*, trad. fr., Paris, 1893, p. 86; R. Garraud, *Traité theorique et pratique du droit penal français*, vol. I, ed. A III-a, Paris, 1913, p. 34; H. Donnedieu de Vabres, *Traité de droit criminel et de législation pénale comparée*, Paris, 1947, p.5 apud Șt. Daneș, V. Papadopol, op. cit., p. 6

³ A. Kohler, *Detusche Strafrecht (Drept penal)*, Leipzig, p. 51 apud V. Dongoroz, *Drept penal*, reeditarea ediției din 1939, Editura Societății Tempus și Asociația Româna de Științe Penale, București, 2000, p. 52, 55, 463; C. Bulai, *Știința politicii penale*, în *Studii și Cercetări Juridice* nr. 1/1972, p. 71 și urm.

⁴ M. Ancel, *La defence sociale nouvelle*, Paris, 1954, p. 13; R. Merle, A. Vitu, op. cit., p. 7

⁵ L. Thot, *La politique criminelle*, în *Revue internationale de droit penal*, nr. 4/1925, p. 355 și urm. apud Șt. Daneș, V. Papadopol, op. cit., p. 6

⁶ J. M. von Bemmelen, *Les rapports de la criminologie et de la politique criminelle*, în *Revue de science criminelle et de droit penal compare*, nr. 3/1963, p. 474 și urm. apud Șt. Daneș, V. Papadopol, op. cit., p. 6

- ⁷ L. Thot, op. cit., p. 356 și urm., A. A. Gherțenzon, *Ugolovnoe pravo i sotiologhia (Dreptul penal și sociologia)*, Moscova, 1970, p. 205 și urm., C. Bulai, *Manual de drept penal*, Partea generală, vol. I, Editura All, București, 1997, p. 34
- ⁸ I. Oancea, *Drept execuțional penal*, Editura All, București, 1998, p. 23
- ⁹ G. Antoniu, *Orientări și perspective în politica penală a statului nostru*, apud I. Oancea op. cit., p. 23
- ¹⁰ D. Banciu, *Elemente de sociologie juridică*, Editura Lumina Lex, București, 2000, p. 197
- ¹¹ Ph. Combessie, *Sociologie de la prison*, Editions la Découverte, Paris, 2001, p. 61 apud Gh. Florian, op. cit., p. 189
- ¹² C. Bulai, *Știința politicii penale*, în *Studii și Cercetări Juridice* nr. 1/1972, p. 79
- ¹³ M. Delmas-Marty, *Les grands systèmes de politique criminelle*, Press Universitaires de France, Paris, 1992, p. 14
- ¹⁴ P. Pandrea, *Criminologia dialectică*, București, 1945, p. 236
- ¹⁵ www.coe.int: Recomandarea nr. R (83) 7 a Consiliului Europei adoptată de Comitetul de Miniștri la 23 iunie 1983, la cea de-a 361 întrunire a Miniștrilor Adjuncți, către statele membre, cu privire la participarea publicului la elaborarea politicii penale
- ¹⁶ C. Bulai, op. cit., p. 280
- ¹⁷ C. Bolognese, expunere prezentată la Seminarul "Reforma sistemului sancțiunilor penale în România", București, 10-11 decembrie 1998
- ¹⁸ M. Delmas-Marty, op. cit., p.401, 413
- ¹⁹ G. Antoniu, *Reforma penală și ocrotirea valorilor fundamentale ale societății* (I), în *Revista de Drept Penal* nr. 2/1996, p. 17
- ²⁰ *Răspuns violenței*, tomul 1, Presses Pocket, Paris, 1977, pag. 222 apud Gh. Florian, op. cit., p. 187
- ²¹ A. Crawford, *Crime Prevention and Community Safety. Politics, Policies and Practices*, Longman, Dorchester, 1998, p. 261, apud Gh. Florian, op. cit., p. 188
- ²² R. Merle, A. Vitu, *Traité de droit criminel*, Paris, 1967, p. 7 apud Șt. Daneș, V. Papadopol, *Judicial individualisation of punishments*, second editions, revised, Juridical Publishing House, Bucharest, p. 5
- ²³ E. Ferri, *Sociologie criminale*, trad. fr., Paris, 1893, p. 86; R. Garraud, *Traité theorique et pratique du droit penal français*, vol. I, ed. A III-a, Paris, 1913, p. 34; H. Donnedieu de Vabres, *Traité de droit criminel et de legislation penalé compareé*, Paris, 1947, p.5 apud Șt. Daneș, V. Papadopol, op. cit., p. 6
- ²⁴ A. Kohler, *Detusche Strafrecht (Drept penal)*, Leipzig, p. 51 apud V. Dongoroz, *Penal law*, re editing of the edition from 1939, Publishing House of the Society Tempus and Romanian Association of Penal Sciences, Bucharest, 2000, p. 52, 55, 463; C. Bulai, *Science of penal politics*, in *Juridical Sciences and research*, no. 1/1972, p. 71 and following.
- ²⁵ M AnceI, *La defence sociale nouvelle*, Paris, 1954, p. 13; R. Merle, A. Vitu, op. cit., p. 7
- ²⁶ L. Thot, *La politique criminelle*, în *Revue internationale de droit penal*, nr. 4/1925, p. 355 followed by apud Șt. Daneș, V. Papadopol, op. cit., p. 6
- ²⁷ J. M. von Bemmelen, *Les raports de la criminologie et de la politique criminelle*, în *Revue de science criminelle et de droit penal compare*, nr. 3/1963, p. 474 followed by apud Șt. Daneș, V. Papadopol, op. cit., p. 6
- ²⁸ L. Thot, op. cit., p. 356 și urm., A. A. Gherțenzon, *Ugolovnoe pravo i sotiologhia (Penal law and sociology)*, Moscow, 1970, p. 205 și urm., C. Bulai, *Manual of penal law*, General part, vol. I, Publishing House All, Bucharest, 1997, p. 34
- ²⁹ I. Oancea, *Executioner penal law*, Publishing House All, Bucharest, 1998, p. 23
- ³⁰ G. Antoniu, *Orientations and perspectives in penal politics of our state*, apud I. Oancea op. cit., p. 23
- ³¹ D. Banciu, *Elements of juridical sociology*, Publishing House Lumina Lex, Bucharest, 2000, p. 197
- ³² Ph. Combessie, *Sociologie de la prison*, Editions la Découverte, Paris, 2001, p. 61 apud Gh. Florian, op. cit., p. 189
- ³³ C. Bulai, *Science of penal politics*, in *Juridical Studies and Researches*, no. 1/1972, p. 79
- ³⁴ M. Delmas-Marty, *Les grands systèmes de politique criminelle*, Press Universitaires de France, Paris, 1992, p. 14
- ³⁵ P. Pandrea, *Dialectic criminology*, Bucharest, 1945, p. 236
- ³⁶ www.coe.int: Recommendation no. R (83) 7 of the Council of Europe, adopted by the Committee of Ministers from 23th June 1983, to the 361st meeting of the Deputy Ministers, to member states, regarding participation of public at the elaboration of penal politics.
- ³⁷ C. Bulai, op.cit. p 280
- ³⁸ C. Bolognese, exposure presented at Seminary "Reform of the system of penal sanctions in Romania ", Bucharest, 10-11 December 1998

³⁹ M. Delmas-Marty, *op. cit.*, p.401, 413

⁴⁰ G. Antoniu, *Penal reform and defending fundamental values of the society* (I), in *Revue of Penal Law*, no. 2/1996, p. 17

⁴¹ *Response to violence*, volume 1, Presses Pocket, Paris, 1977, pag. 222 apud Gh. Florian, *op. cit.*, p. 187

⁴² A. Crawford, *Crime Prevention and Community Safety. Politics, Policies and Practices*, Longman, Dorchester, 1998, p. 261, apud Gh. Florian, *op. cit.*, p. 188